

Med Hensyn til dette sidste Spørgsmaal er Flertallets (N. Andersen [Tisted Amts Bde. Valgfres], Bach, Berntsen, Bjørnbak, S. C. Christensen, Har. Jensen, Olsen, Dusen, P. Pedersen, N. Sørensen og S. Sørensen) Stilling i Realiteten ganske den samme som i forrige Samling, over for det i Lovforslagets § 1 foreslaede MellemLed. mellem Generaldirektøren og Forvaltningscheferne, nemlig „2 kommitterede“, hvis hele Stilling i Organisationen, ifølge Bemærkninger til det i forrige Samling forelagte Lovforslag. — ifr. Rigsdagstidenden, Till. A., Sp. 1537—39 — utvivlsomt vil medføre ganske lignende Ulemper som de, der af de nævnte Bemærkninger med ikke ringe Styrke fremsættes imod Bibeholdelsen af det hidtilværende MellemLed: Afdelingschef-Institutionen. Den skarpe Kritik — der nærmest ligner en Dødsdom — som oftnævnte Bemærkninger udtale over denne Institution, kan Flertallet ganske tiltræde, men samme Kritik kan med samme Føje udtales over Kommitteredeinstitutionen eller en hvilken, som helst anden Institution, der indskydes som MellemLed mellem Generaldirektøren og Forvaltningscheferne. Paa den anden Side erkender Flertallet, at „Generaldirektøren ikke kan eller bør savne Medhjælpere, som dels kunne yde ham nogen skyldigere Bistand end den kontormæssige ved Sagernes Behandling, dels kunne repræsentere ham i hans Traværelse eller Forfald.“ Man har derfor i Endringsforslagets § 1 foreslaet, at der umiddelbart under Generaldirektøren, ansættes — foruden 4 Direktører (Forvaltningschefer), — 1 kommitteret, der med Hensyn til Lønning, m. v. stilles lige med Direktørerne, og 1 Sekretariatchef, der stilles lige med Kontorchefen. Denne Ordning, der i øvrigt kun i formel Henseende afviger fra det i forrige Samling foreslaede, anser Flertallet for fyldestgørende, idet den kommitterede, der mindst af alt bør fungere som MellemLed, vil være til Raadighed for Generaldirektøren til Behandling af saadanne Sager, som ikke direkte kunne henføres

under nogen af de 4 Forvaltningsgrene, hvori Jærnbaneadministrationen deles sig, samt til Udførelse af særlige Gjern, som ikke specielt henhøre under nogen af de 4 Direktører, og endelig til at repræsentere Generaldirektøren under hans Traværelse eller Forfald, medens Sekretariatchefen paa egen Haand vil kunne udføre alle de daglige Forretninger, Sagernes Modtagelse og Fordeling, organisatoriske Sagers Behandling o. s. v., som naturligt henhøre under Sekretariatet.

Ungaaende Søfartsforvaltningen har Flertallet i lang Tid staaet tvivlende, over for dette vigtige Spørgsmaal: om det virkelig var hensigtsmæssigt og nyttigt at opretholde denne som selvstændig Forvaltning, jævnsides med og uafhængig af den egentlige Trafikforvaltning. — Paa den ene Side kunde man ikke benægte at Søfartsmateriellet, som Følge af Udviklingen i de senere Aar, efterhaanden er kommet til at repræsentere meget betydelige Værdier, og at et sagtyndigt Tilsyn med dette Materiel og dets hensigtsmæssige Behandling og Benyttelse derfor ikke kunde undværes; men paa den anden Side kunde man heller ikke være blind for den betydelige Rolle, som Søfartsforbindelserne efterhaanden ere komne til at spille i hele vort Lands Jærnbanetrafik. I samme Grad som vore Søforbindelser efterhaanden ere blevne omdannede til virkelige Led i Jærnbanetrafilen, i samme Grad maa det vistnok erkendes for naturligt og rigtigt, at disse Forbindelser ogsaa i administrativ Henseende behandles som det, de virkelig ere, nemlig integrerende Dele af vore sammenhængende Trafiklinier. At der udfordres en høj Grad af hensynsfuldt og kollegialt Samarbejde og en næsten minutios Samvirken mellem de tvende lige stillede, af hinanden uafhængige Forvaltninger, der besørge Trafikken henholdsvis paa Land og over Vandet, naar hele vort udviklede Jærnbanenet skal funktionere tilfredsstillende som et harmonisk hele, turde være ubestrideligt. Det er meget muligt, at de